

SPOTKANIE Z BOGUMIŁĄ JĘCEK

Rozmowę z Bogumiłą Jęcek poprowadził Piotr Grobliński, redaktor serii poetyckiej Kwadratura. Zapraszamy do obejrzenia fotorelacji.

O „Rozdziałach” Przemysław Dakowicz napisał: Czułość. Uważność. Łagodność. Trzy słowa pomagające zbliżyć się do miejsca, z którego Bogumiła Jęcek spogląda na świat. Jest w tej książce wszystko, co zbliża literaturę do życia, co konfrontuje słowo z prawdą indywidualnej egzystencji i nadaje poezji rangę świadectwa. Liryczność wytrwale walczy tu o prymat z epickością, a kolejne wiersze jawią się jako okruchy, ułamki, fragmenty wielkiego, nieukończonego – bo nie sposób go ukończyć – poematu opisowego, którego przedmiotem jest ludzkie życie.

Tytułowe rozdziały to kolejne etapy życia, kolejne części rodzinnej (nie tylko) historii. Dzisiejsze spokojne życie w małym „domku w centrum wsi”, obserwacja rytmu przemian w przyrodzie i zderzanie ich z rozpychającą się cywilizacją – takie obrazy mieszają się w tej książce ze wspomnieniami dzieciństwa, a także z wojenną i powojenną historią rodziny, traumami, których skutki trwają do dziś. Ta opowieść nie toczy się chronologicznie, gdyż przeszłości i terażniejszości nie da się – zdaniem autorki – rozdzielić.

Poletko

Syn kosi trawę, a mąż układa pocięte
i porąbane drewno pod okapem wiaty.
Ja wyrywam chwasty na małej skarpie.
Wydaje się nam, że jesteśmy razem.

Bogumiła Jęcek, poetka urodzona w Oleśnicy, od dwudziestu lat mieszkająca w Łodzi. Debiutowała w 2011 roku tomem Czarne koronki, którego wydanie było nagrodą w XIX Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim „Dać świadectwo”. Książka była nominowana do nagrody w konkursie na najlepszy poetycki debiut książkowy festiwalu Złoty Środek Poezji. Od wielu lat bierze udział w spotkaniach warsztatowych w Domu Literatury w Łodzi.

Na zdjęciu - wykorzystany na okładce tomiku rysunek Roberta Ruszczyka.
(źródło: www.e-kalejdoskop.pl)